

korrupsjon

← Politiske begreper

Korrupsjon er det å bestikke eller ta imot bestikkelser og derved få eller gi en utilbørlig fordel i anledning sitt arbeid. Korrupsjon er straffbart.

UTTALE korrupsjon

ETYMOLOGI til korrumpere

I straffeloven skilles det mellom aktiv og passiv korrupsjon:

- *Passiv korrupsjon* er å kreve, motta eller akseptere et tilbud om en utilbørlig fordel (for seg selv eller andre).
- *Aktiv korrupsjon* er å gi eller tilby noen en utilbørlig fordel.

Reglene om korrupsjon omfatter alle typer ansettelsesforhold, verv og oppdragsforhold for offentlige og private arbeids- og oppdragsgivere.

Lovbestemmelser

Bestemmelsene i straffeloven om korrupsjon står i §§ 387-388. Bestemmelsene kom inn i straffelovgivningen i 2003.

Utilbørlig

Hva som er utilbørlig er ikke lovbestemt, og vil bero på rettens tolkning i det enkelte tilfelle. I strafferetten er det slik at det må foreligge en klar lovhjemmel før noen kan straffes. Høyesterett har derfor lagt til grunn at terskelen for hva som kan regnes som utilbørlig må være høy og ikke reise tvil i det konkrete tilfellet for at handlingen skal være straffbar.

Høyesterett har lagt til grunn at det normalt må foreligge en ytelse og en motytelse, og at verdien av ytelsen må anses å være av varig art, slik at for eksempel en vinflaske eller en middag som fortæres på stedet ikke vil kunne rammes som utilbørlig, jf. dom av 5. september 2014 inntatt i Norsk Retstidende (Rt. 2014 s. 786).

Straff

Straffen for korrupsjon er bøter eller fengsel i inntil tre år. Medvirkning straffes på samme måte. Grov korrupsjon straffes med fengsel i inntil ti år, jf. § 388. Om korrupsjon gjelder et beløp på over 100 000 kroner, eller involverer offentlige myndighetspersoner som for eksempel

politiansatte eller personer med særlige offentlige ombud, vil handlingen normalt bli regnet som grov.

Straffeloven § 389 har en beslektet strafferettslig bestemmelse om påvirkningshandel, som kan straffes med bøter eller fengsel i inntil tre år. Denne bestemmelse brukes der en utilbørlig fordel er gitt eller mottatt for å påvirke utføringen av en stilling, verv eller oppdrag.

Les mer i Store norske leksikon

- [strafferett](#)
- [bestikkelse](#)

Eksterne lenker

- [Lovdata: straffeloven § 387](#)
- [Regjeringen: Om lov om endringer i straffeloven \(straffebud mot korrupsjon: Odelstingsproposisjon nr. 78 \(2002-2003\)\)](#)

SKREVET AV: [Fredrik Bøckman Finstad](#) og [John Christian Elden](#)

SIST OPPDATERT: 22. februar 2025, se alle endringer

BEGRENSET GJENBRUK. [Sitere](#) eller [gjenbruke](#)?

FAGANSVARLIG FOR POLITISKE BEGREPER

Dag Einar Thorsen

FØRSTEAMANUENSIS I STATSVITENSKAP, UNIVERSITETET I SØRØST-NORGE

Universitetet i Sørøst-Norge er en av institusjonene som står bak Store norske leksikon.

Nettavisen Norsk debatt.Direktesport Pluss Na Live Nyhetsbrev Sportspill
Annonsering
MenyLO

Milliardtap for staten: LO og Ap gir hverandre fordeler

Gunnar Stavrum NETT PÅ SAK
Nettavisen Norsk debatt.

PENGESTØTTE OG SKATTEFRADRAK: LO gir Arbeiderpartiet 20 millioner kroner, og loves en skreddersydd skattelettelse på inntil 2,2 milliarder kroner for LOs egne medlemmer. Foto: Stian Lysberg, NTB

LO gir Arbeiderpartiet 20 millioner kroner, og får løfter om skatteletter for LO-medlemmer for to milliarder kroner.

Del

05.05.25 12:32

05.05.25 12:54

Gunnar Stavrum

Tips meg

ANNONSE

Denne uken bevilger LO-kongressen trolig 20 millioner kroner til Arbeiderpartiets valgkamp.

Samtidig lover statsminister Jonås Gahr Støre å øke skattefradraget for LO-medlemmer til 10.000 kroner.

Få varslinger for hver Nett på sak i Nettavisen-appen til [iPhone](#) og [Android](#).

Samrøret mellom Arbeiderpartiet og Landsorganisasjonen er det nærmeste man kommer organisert korrupsjon i norsk politikk:

- LOs ledelse foreslår å bruke 20 millioner kroner på Arbeiderpartiets valgkamp.
- Til gjengjeld lover Arbeiderpartiet å gi LO-medlemmene inntil 10.000 kroner i fagforeningsfradrag.
- Løftet gir hvert LO-medlem 2.200 kroner i lavere skatt, eller 2,2 milliarder kroner for hele medlemsmassen.

For å vri på de rødgrønnes normale innvendinger mot skatteletter: *Hvor vil man kutte for å finne rom til denne skatteletten til sine egne?*

Nyhet! Nå kan du motta kommentarene mine på e-post!

e-postadresse

Ja takk, meld meg på!

Selv i LO er det kontroversielt å støtte politiske partier med penger – en praksis Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) har avsluttet for mange år siden.

ANNONSE

I årets kongress er forslaget fra sekretariatet å gi 20 millioner kroner til Arbeiderpartiet, seks millioner kroner til SV og tre millioner kroner til Senterpartiet.

**Forslagsnummer: 7101 fra Sekretariatet
Bevilgninger politiske partier**

Bevilgninger

På denne bakgrunn bevilger LO-kongressen 20 millioner kroner til Arbeiderpartiet, 6 millioner kroner til Sosialistisk Venstreparti og 3 millioner kroner til Senterpartiets valgkamp.

FORSLAGET: LO-ledelsen foreslår at kongressen skal bevilge 29 millioner kroner til de rødgrønne partiene. *Foto: Faksimile av sakspapirene*

Forslaget kommer selv om undersøkelser viser at over halvparten av LOs medlemmer slett ikke er Arbeiderparti-sympatisører.

Likevel ønsker altså ledelsen å bruke medlemmenes penger på å støtte Arbeiderpartiets valgkamp. – Heller ikke i Norge er vi vaksinert mot pengemaktas innflytelse. Noen av landets aller rikeste fyller nå på med flere titalls millioner kroner til høyrepartiene, for å sikre borgerlig valgseier, sa LO-leder Peggy Hessen Følsvik ved åpningen av LO-kongressen.

ANNONSE

Det er fristende å låne et sitat fra Bibelen: «Hvorfor ser du flisen i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye legger du ikke merke til? Eller hvordan kan du si til din bror: 'La meg ta flisen ut av øyet ditt' når det er en bjelke i ditt eget øye? Din hykler! Ta først bjelken ut av ditt eget øye!».

Holder rødgrønne givere hemmelig

På borgerlig side har Aksjon for borgerlig valgseier rykket inn annonser i en rekke aviser og vist hvordan den særnorske formuesskatten rammer norske eiere, i forhold til utlendinger.

ANNONSE

Formelt er både LO og den borgerlige aksjonen registrerte organisasjoner i Norge med offentlige styrer, men og begge holder medlemsmassen hemmelig. Likevel foreslår regjeringen at det skal bli ulovlig for Aksjon for borgerlig valgseier å gi støtte til sine partier fordi givene ikke er offentlige, mens det foreslås et unntak for fagforeninger som LO.

Hva synes du om samarbeidet mellom LO og Arbeiderpartiet?

Helt greit siden Arbeiderpartiet og LO har felles interesser

Tvilsomt, siden mange LO-medlemmer ikke støtter Ap

Forkastelig, oppfatter at LO "kjøper seg" fordeler

Annet, har ingen klar mening

De borgerlige partiene vil ikke øke fagforeningsfradraget, men vil gi store skatteletter til alle, og ikke bare fagforeningsmedlemmer.

Har du meninger om denne saken? Da kan du kommentere i kommentarfeltet under artikkelen eller skrive et leserinnlegg ([trykk på denne lenken](#)).

Enorme beløp til dyre kontingenter

Det er flere uheldige sider med fagforeningsfradraget.

I praksis betyr det at staten subsidierer dyre kontingenter som blant annet går til millionlønninger til LO-ledelsen.

For å få maks uttelling av fradraget, må kontingenten være på minst 10.000 kroner i året.

Et slikt fradrag gir deg 22 prosent skattelette av beløpet, altså 2.200 kroner per person.

Med nær en million LO-medlemmer blir det maksimalt cirka 2,2 milliarder kroner i skattetao for staten per år (sannsynligvis en del lavere, siden gjennomsnittlig kontingent ligger lavere enn 10.000 kroner).

Hvorfor akkurat Arbeiderpartiets økonomiske støttespiller skal få en øremerket skattelette er vanskelig å forstå. Atskillig mer rettferdig er å gi skattelette til alle, ikke bare fagforeningsmedlemmer.

ANNONSE

PS! Du kan diskutere saken i kommentarfeltet under artikkelen.

Nyhet! Nå kan du motta kommentarene mine på e-post!

e-postadresse

Ja takk, meld meg på!

Shoppingtips med annonselenker

Millrab-kupp:

**Opptil 60
prosent rabatt**

LO Landsorganisasjonen Skattelette Fagforeningsfradrag
Arbeiderpartiet Jonas Gahr Støre Nett på sak Norsk politikk

Kommentar | valgkamp

Valgkamp koster, men hvem betaler?

Kristin Clemet

Leder, Civita

Indirekte er vi alle med på å gi gaver til Arbeiderpartiet, skriver Kristin Clemet. Bildet er av statsminister Jonas Gahr Støre (Ap) på Oslo Arbeiderpartis valgkampfestival på Youngstorget i Oslo i april. *Foto: Annika Byrde, NTB*

Arbeiderpartiet er i en særstilling på grunn av bidragene fra LO.

Publisert: 16.07.2023 20:00

Nyhetsbrev: Alstadheims analyse

Ukentlig | For abonnenter

Et underholdende nyhetsbrev om norsk politikk.

Aftenposten

Dine tilganger

Ifølge E24 brukte partiene over 100 millioner kroner på valgkampen i 2021.

De kommer til å bruke millioner av kroner også foran valget i høst.

Men hvor kommer pengene fra?

Partiene har i hovedsak tre inntektskilder.

Den desidert største inntektskilden er offentlig støtte.

I 2021 utgjorde den offentlige støtten nærmere 530 millioner kroner. Det tilsvarer 64 prosent av partienes inntekter.

Den andre inntektskilden er de inntektene som partiene selv frembringer. Det kan for eksempel være kontingenter fra medlemmer, renteinntekter, lotterier og utleie av lokaler.

Til sammen kom ca. 19 prosent, eller i overkant av 150 millioner kroner, fra partienes egne inntekter.

Den tredje posten er den vi hører mest om, nemlig bidrag eller gaver fra privatpersoner, bedrifter og organisasjoner. De sto for litt under 17 prosent av partienes inntekter i 2021.

Gaver blir viktigere

Mesteparten av den offentlige støtten fordeles ut fra partienes stemmeandel ved forrige valg.

Størrelsen på partienes egne inntekter og gavene fra andre er mer tilfeldig fordelt.

Det er Miljøpartiet De Grønne, Kristelig Folkeparti og Rødt som, relativt sett, er flinkest til å skaffe penger fra egen virksomhet. I absolutte tall er det Arbeiderpartiet og Høyre som skaffer mest.

Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne scorer høyt når det gjelder bidrag fra andre. Det skyldes blant annet at noen partier pålegger de folkevalgte å støtte sine egne partier økonomisk med en slags «partiskatt».

Partiene kan gjøre lite for å påvirke den offentlige støtten mellom valgene.

Nå er det gavene fra andre som avgjør om partiene rent økonomisk er konkurransedyktige før et valg.

Les også

Han er MDGs «rike onkel»: – Leder på pengedonasjon

Arbeiderpartiet er i en særstilling

Det er stor forskjell mellom de bidragene som gis til de partiene som i dag utgjør venstresiden (Rødt, Sosialistisk Venstreparti, Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne), og de som gis til høyresiden (Kristelig Folkeparti, Venstre, Høyre og Fremskrittspartiet).

Mens partiene på venstresiden fikk 72 millioner kroner i gaver i 2021, fikk partiene på høyresiden «bare» 35 millioner kroner.

Arbeiderpartiet er i en særstilling på grunn av bidragene fra Landsorganisasjonen i Norge (LO).

I 2021 fikk Ap 22 millioner kroner fra LO og nærmere syv millioner kroner fra Fagforbundet. Også andre partier på den rødgrønne siden får penger fra LO.

Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) og de andre arbeidsgiverorganisasjonene yter ingen slik støtte.

NHO, som tidligere ga støtte til borgerlige partier, besluttet i 2000 å trappe ned støtten, og den forsvant helt fra 2005.

Nå er det opp til enkeltbedrifter og privatpersoner å yte støtte til de borgerlige partiene, og det er det flere som gjør. Men de er ikke i nærheten av å støtte så mye som LO gjør.

Det er stor forskjell mellom de bidragene som gis til de partiene som i dag utgjør venstresiden, og de som gis til høyresiden.

Aftenposten

Dine tilganger

Det kan virke paradoksalt at LO yter stadig mer støtte til de partiene som tradisjonelt tilhører venstresiden, samtidig som LOs medlemmer i stadig mindre grad stemmer på disse partiene.

Det går litt opp og ned, men den lange trenden er tydelig. Mens over 70 prosent av LOs medlemmer stemte på Ap i 1965, var det under 38 prosent som gjorde det i 2017. Da stemte cirka 28 prosent på Høyre og Fremskrittspartiet, enda det var disse to partiene som satt i regjering.

At LO kan yte så mye støtte, skyldes også at LO, som er en organisasjon, kan gi av et ubeskattet overskudd, og at staten betaler en god del av støtten. Indirekte er vi alle med på å gi gaver til Ap, siden det gis fradrag i skatten for fagforeningskontingent.

Bedrifter og privatpersoner som yter støtte til partier, må gjøre det med midler som allerede er beskattet. Det gjelder også «Høyres rike onkler», som mediene er så opptatt av. Hadde det ikke vært for dem, hadde vi hatt et stort demokratisk problem.

Men dette er ikke de eneste forskjellene på Ap og de andre partiene.

LO driver valgkamp

LO og Ap er vevet inn i hverandre organisatorisk, og derfor driver LO valgkamp for Ap og den øvrige venstresiden. Og også i denne valgkampen brukes det store ressurser på arrangementer og reklame.

Fagforbundet figurerer for tiden på annonser og sosiale medier med en oppfordring om å stemme på venstresiden. Budskapet fremstår som lite etterrettelig, men det er en annen sak. Her brukes det uansett mye ressurser.

Indirekte er vi alle med på å gi gaver til Arbeiderpartiet.

Når LO deltar i valgkampen, er det ikke bare LOs egne ansatte som står på stand. Det finnes tusenvis av heltidstillitsvalgte i Norge som er frikjøpt av bedriften eller av kommune og stat. De er betalt av arbeidsgiver for å drive fagforeningsarbeid, men mange deltar nok også i valgkampen.

NHO og de andre arbeidsgiverorganisasjonene har ingen organisatoriske bånd til noe parti, og de driver ikke valgkamp for noen.

De tar stilling i enkeltsaker, og slik kan man av og til «regne ut» hvilket parti - eller regjeringsprogram som ligner mest. Men policy er å ikke spørre medlemmene hva de stemmer, og å forholde seg nøytrale til hvem som bør vinne valget.

Arbeidsgiverorganisasjonene har både ansatte og tillitsvalgte med bakgrunn fra partier på venstresiden. Da NHO sluttet med å gi partistøtte, var visepresidenten i organisasjonen en tidligere statssekretær og senere statsråd for Ap.

Noe lignende hadde antagelig vært helt utenkelig i LO.

Kan true partiets autonomi og partidemokratiet

I LO sier noen at de føler seg pålagt til å drive valgkamp for Ap, enda de er medlemmer av Høyre, bare fordi de er tillitsvalgte i LO.

Flertallet av organiserte arbeidstagere i Norge er organisert utenfor LO. De er i organisasjoner og forbund som er partipolitisk uavhengige, og som neppe yter økonomisk støtte til noen partier.

Likevel mener LO-leder Peggy Hessen Følsvik at «fagbevegelsen» må «gå samlet inn i valgkampen» og «sette alle krefter til» for å sørge for at venstresiden gjør et godt valg i høst. Hun utmerker seg også ved å delta i den politiske debatten med en sterkt ladet partipolitisk retorikk.

Målene med partifinansieringen er blant annet å unngå uheldige bindinger mellom givere og parti og å bidra til å sikre likeverdige vilkår i konkurransen om stemmer.

Det er hverken mystisk eller betenkelig at en privatperson, bedrift eller organisasjon som gir en gave til et parti, ønsker at partiet gjør det godt. Men hvis giveren stiller politiske betingelser for å gi en gave, og partiet er avhengig av giveren, kan dette true partiets autonomi og partidemokratiet.

Det er heller ikke merkelig eller galt at store partier har mer ressurser enn små partier. Men det er et tankekors at noen partier, i god tid før valget, nærmest automatisk får tilført store økonomiske bidrag, mens andre partier ikke aner hva de kan lykkes med å samle inn, før det nærmer seg valgdagen.

Det er forståelig at medier er opptatt av «Høyres rike onkler».

Men det er merkelig at de ikke også setter et mer kritisk søkelys på relasjonen mellom

bank
ANKEN

n bank som kan eiendom
ke godt som bank. [Kontakt oss her →](#)

ring, bedriftsfinansiering og skipstfinansiering

Politikk

Stortingspolitiker fra Venstre antyder at samarbeidet mellom LO og Ap er korrupsjon

Venstre-topp Alfred Bjørlo om LOs pengestøtte til Ap: – Vi bruker ikke det «k-ordet» om den praksisen i Norge. Jeg har aldri helt forstått hvorfor vi ikke gjør det, mener Alfred Bjørlo.

Storingsrepresentant for Venstre, Alfred Bjørlo, går hardt ut mot LOs pengestøtte til Arbeiderpartiet. (Foto: Mikaela Berg)

Ola Magnussen Rydje, Lars Backe Madsen og Simen Tallaksen

Publisert 20. februar 2025, kl. 21.28

Saken oppsummert

- Venstre-politiker Alfred Bjørlo kritiserer LOs økonomiske støtte til Arbeiderpartiet

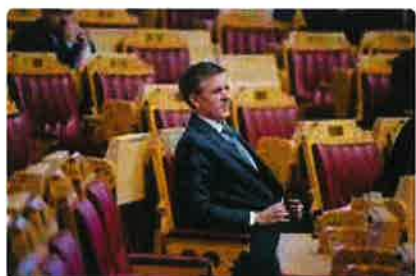
Vis mer

I starten av februar var Venstres stortingspolitiker Alfred Bjørlo gjest i podkasten «De som bygger landet». Der går han hardt ut mot det økonomiske og politiske samarbeidet mellom LO og Arbeiderpartiet.

Det er foreløpig ikke avgjort hvor mye penger LO skal støtte Ap med i år. Før forrige stortingsvalg fikk Ap 15 millioner kroner av arbeiderbevegelsens sentralorganisasjon.

– Det er helt vanvittig. Du kan ikke sammenligne det med at næringslivet gir penger til Høyre eller Venstre. Jeg har aldri opplevd at de til gjengjeld for penger forlanger å få sitte i rommet og bestemme politikken, sier Bjørlo til podkastvert og [billigklokkegründer](#) Paal Friele Grung.

– Den kulturen de har mellom Arbeiderpartiet og LO er helt hinsides.

Les også

Varsler slutten for hemmelige Frp-penger

POLITIKK | ABONNENT

Bjørlo viser til at LO har flere medlemmer i Arbeiderpartiets sentralstyre, samt at LO-leder Peggy Hessen Følsvik leder partiets valgkomité.

– For å si det sånn. Vi bruker ikke det «k-ordet» om den praksisen i Norge. Jeg har aldri helt forstått hvorfor vi ikke gjør det, sier Bjørlo.

Ikke overrasket

De kraftige utfallene fra Venstre-politikeren kommer ikke overraskende på LO-nestleder Steinar Krogstad.

LO-nestleder Steinar Krogstad er ikke overrasket over Venstre-angrepet på venstresidens pengestøtte fra arbeiderbevegelsen. (Foto: Per Ståle Bugjerde)

– Det fagligpolitiske samarbeidet gir oss styrke, og det gir oss resultater. Det er derfor det angripes med jevne mellomrom, sier han til DN som svar på Bjørlos uttalelser i podkasten.

Ifølge LO-toppen bekrefter uttalelsene at Venstre «nok en gang er landets mest fagforeningsfiendtlige parti.

– Det sier ikke rent lite, for konkurransen med Frp er sylskarp, sier Krogstad.

Assisterende partisekretær i Ap, Mari Aaby West, sier at det er lov med gaver og bidrag til norske partier.

– Det har vært en lang tradisjon i Norge for det. Men det må være åpent og demokratisk, slik at velgerne kan se hvem som støtter hvem, sier hun og legger til:

– Det stemmer at Arbeiderpartiet mottar bidrag fra LO som LO selv vedtar på kongressen med sine en million medlemmer i ryggen. LO kjemper for arbeidstagerne interesser og det engasjementet deler vi, og det er vi stolte av, sier hun.

– Ingen kjøpsavtale

Les også

Bare én mann vet hvem som gir Frp 12 millioner kroner. Ap krever lovendring

POLITIKK

LOs medlemmer i sentralstyret og valget av Hessen Følsvik som valgkomitéleder har skjedd på vanlig vis, i en demokratisk organisasjon.

– *Er det ikke legitimt at Arbeiderpartiet, på sitt eget landsmøte, velger hvem de vil ha i sentrale posisjoner?*

– Det jeg er sterkt kritisk til, er de altfor tette bindingene mellom Ap og LO. Jeg konstaterer at det skjer store pengeoverføringer fra LO til Ap – samtidig som Ap lar LO få ha helt sentrale roller i å styre partiets politikk, sier Bjørlo.

– *Du knytter pengestøtten direkte til at LO får disse vervene. Har du noe belegg for en slik anklage?*

– Det er ikke ulovlig og det finnes selvsagt ingen formell «kjøpsavtale» mellom penger og verv, men det en praksis som svekker tilliten til både LO og Ap – og mangler sidestykke i norsk politikk, sier han.

Det renner litt penger inn i Venstres valgkampkasse også, men ikke i nærheten av summene Ap får. Blant de gavmilde på listen finner man milliardær Stein Erik Hagens selskap Canica as, som gir en million kroner i år. I 2019 ga han en millioner kroner til [Abid Rajas](#) fylkeslag, Akershus Venstre.

Tidligere har reder Leif Ovesøn Høegh, familien Neslein, som er blant de største i Oslo innen næringsbygg, og deres selskap Pecunia as, samt det Christian Ringnes-styrte Eiendomsspar as donert penger.

Disse donasjonene har også Krogstad i LO bitt seg merke i.

– Jeg ser jo at noen av landets aller, aller rikeste blar opp millioner, i et tempo som kan ende med til sammen over 100 millioner i valgkampstøtte til partiet Venstre og de andre borgerlige partiene. For oss er demokrati og deltagelse helt grunnleggende, ikke at rike onkler sponser partier med millioner, og som gir dem milliarder tilbake i form av kutt i blant annet formuesskatten, sier han.

Vil strupe anonyme bidrag

Om LOs pengestøtte til Arbeiderpartiet før valget i år, sier Krogstad følgende:

– Foreløpig har ikke LO bevilget en eneste krone til valgkamp. Det er LO-kongressen i mai som skal behandle støtte til partienes valgkamp, da får vi se hvordan det ender.

Bjørlo ønsker å snu på det, og peker Krogstad i retning av rike mennesker som har gitt penger til venstresiden.

– Det har ikke manglet rikfolk som har bladd opp penger til Aps valgkamp. Senest i 2017 ga Norges rikeste mann, Trond Mohn, hele 2,5 millioner kroner til Aps valgkamp. Jeg husker ingen protester fra LO da, sier han.

På et område kan likevel pengestrømmen til landets partier tørke inn: Denne uken varslet regjeringen at de vil [hastebehandle en endring av partiloven](#), slik at det ikke lenger er mulig å gi penger anonymt til norske partier.

Forslaget fikk Frp til å tenne på alle plugger. Nok en gang ble bindingene mellom Ap og LO et tema.

– Det er åpenbart at de ønsker å fortsette, med samrøret med LO og kjøp av politisk makt, og samtidig strupe bidrag til andre partier, sa Frps generalsekretær [Finn Egil Holm til DN](#).

(Vilkår)

Professor om paradokset Alice Weidel (AfD): – Hun er nøyaktig det motsatte

Publisert 20. februar 2025, kl. 21.28 Oppdatert 21. februar 2025, kl. 11.08

 Kopier lenke

 Lagre

 Eavis

Det som teller

Dagens Næringsliv er Norges fremste næringslivsavis. Siden 1890 har vi vært først med nyhetene om bransjene, bedriftene og menneskene som former samfunnet. Vi gir deg kunnskap, inspirasjon og grunnlag for gode valg.

Sjefredaktør og administrerende direktør

Janne Johannessen

Nettavisen Norsk debatt.Direktesport Pluss Na Live Nyhetsbrev Sportspill
Annonsering
MenyNorsk politikk

Minner om politisk korrupsjon når rødgrønne sponsorer krever makt, penger og posisjoner

Foto: Skjermdump: NRK Politisk kvarter

Det minner om politisk korrupsjon når LO gir Arbeiderpartiet 27 millioner kroner i valgkampstøtte, og forlanger egne statsråder og skatteletter etter valget.

Del

24.09.21 10:38

24.09.21 15:28

Gunnar Stavrum

Nett på sak Dette er kommentarer skrevet av Nettavisens sjefredaktør.

At sterke interesser forsøker å kjøpe seg makt er ikke noe nytt i norsk politikk, men det er sjeldent at kravene til politiske gjenytelser er så åpenlyse som ved årets valg.

Stemmene var så vidt talt opp før [LO-forbund krevde at tidligere leder i Handel og Kontor, Trine Lise Sundnes, skulle bli ny arbeidsminister.](#)

Mens arbeidsgiverne for mange år siden kuttet ut pengestøtte til politiske partier, har LO skrudd opp pengekranen for fullt.

Mens fagbevegelsen bruker titalls millioner kroner på å hjelpe sine partier til å vinne valget, kommer det med krav både til politikk, sammensetningen av regjeringen og skatteletter til egne medlemmer. Noen av dem sitter til og med i sentralstyret i Arbeiderpartiet og har en hånd på rattet i det som sannsynligvis blir landets dominerende regjeringsparti de neste fire årene.

ANNONSE

Storingsrepresentant Erlend Wiborg (Frp) kaller dette for politisk korrupsjon, og han har et godt poeng. Hva annet skal man kalle et system der millioner av kroner går direkte til partiet, mens giverne får godt betalt tilbake?

Her hamrer Wiborg løs mot LOs støtte til Arbeiderpartiet under NRKS Politisk kvarter:

01:35

I NRKs Politisk kvarter kritiserte Wiborg denne praksisen i en debatt med Fagforbundets leder Mette Nord. Sistnevnte mente at støtten var demokratisk vedtatt i organisasjonene og skjedde i full åpenhet.

Selv om det er riktig, så blir det ikke bra av den grunn.

Hvis vi ser på pengestøtten til partiene i årets valgkamp, så er det knock out til de rødgrønne partiene.

ANNONSE

Dette er de største giverne, ifølge Partifinansiering.no:

- LO til Arbeiderpartiet: 15,0 millioner kroner
- Fagforbundet til Ap: 6,5 millioner kroner
- LO til Sosialistisk Venstreparti: 5,0 millioner kroner
- Canica til Høyre: 4,5 millioner kroner
- Kistefos AS til Høyre: 3,0 millioner kroner
- LO til Senterpartiet: 3,0 millioner kroner
- Fagforbundet til Sp: 2,4 millioner kroner
- Fagforbundet til SV: 2,4 millioner kroner

Ser vi på alle givere over en million kroner, så fikk de Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet 37,6 millioner kroner - alt fra LO og de to største forbundene, Fagforbundet og Fellesforbundet.

Til sammenlikning fikk de fire borgerlige partiene 16 millioner kroner fra ulike private selskaper.

Du kan se hele listen her: [Partifinansiering av årets valgkamp](#)

Valgkampstøtten kommer i tillegg til [de årlige bevilgningene](#), og også der er LO, Fagforbundet og Fellesforbundet totalt dominerende. Siden dette er interesseorganisasjoner og ikke veldedige organisasjoner får vi anta at de mener at det er verdt pengene - altså at de får mer igjen enn de gir.

ANNONSE

Venstresiden har vært veldig opptatt av pengegaver fra folk som Christen Sveaas og Stein Erik Hagen, og det var også hovedforsvaret til Fagforbundets Mette Nord i NRK Politisk kvarter. Hun har selvsagt rett i at Sveaas (Kistefos) og Hagen (Canica) ser seg og landet best tjent med en borgerlig regjering, men det er noen store forskjeller:

- Fagbevegelsen støtter noen få partier, selv om medlemmene støtter helt andre partier.

- Fagbevegelsen krever sine folk inn i regjering og gjennom slag for politiske krav.
- Og, ikke minst: Fagbevegelsen krever enorme skattelettelser til sine egne medlemmer.

Da NHO bestemte seg for å kutte partistøtte, burde LO gjort det samme. Nå har det blitt en ubalanse der rødgrønne interessegrupper påvirker valget med pengemakt, og er ublue nok til å stille politiske krav for pengene.

Ved årets valg ble det etablert en «Aksjon for borgerlig valgseier», som samlet inn penger fra mange anonyme givere og ville gi dem til de borgerlige partiene. Det er vanskelig å se det prinsipielle skillet med en fagforening (som også har anonyme medlemmer) og deres partistøtte, men jussprofessor Eivind Smith mente at praksisen var i strid med partilovens intensjon.

I Dagsavisen foreslår samfunnsdebattant Magnus Forsberg å tette dette smutthullet.

Begrunnelsen er god: «Å bruke penger, særlig såpass store summer, på valgpåvirkning er å utøve makt, og i vårt demokratiske system har folket et krav på å få vite hvem som utøver en slik makt».

ANNONSE

Men smutthullet Forsberg peker på er aksjonen på borgerlig side, ikke de indirekte gavene fra medlemmene i de rødgrønne partienes sponsorer. Det blir feil i mine ører, med mindre fagbevegelsen også pålegges å legge frem medlemslister fra alle som står bak pengegavene. En bedre vei å gå er å sette et tak på gaver fra personer, organisasjoner og bedrifter. Hvis partiene ble finansiering av vanlige folk og ikke interessegrupper ville det vært en klar styrke for folkestyret.

Krever skatteletter

Det er verdt å huske at de borgerlige partiene styrte i åtte år uten å fjerne formueskatten.

ANNONSE

På motsatt side kommer skattelettene raskt for LOs medlemmer og andre fagorganiserte.

Passende nok går alle de rødgrønne partiene inn for å øke det såkalte fagforeningsfradraget kraftig. Det betyr at medlemmene i Fagforbundet kan betale en dyr kontingent for å betale millionlønnen til forbundsleder Mette Nord, og etterpå få skattefradrag for kontingenten.

Les mer: [LO støtter Arbeiderpartiets valgkamp og krever 860 millioner kroner i skattelette til sine egne](#)

Hvis det går igjennom, er det et fantastiske regnestykke: LO støtter Arbeiderpartiet med 27 millioner kroner. Til gjengjeld vil partiet doble skattefradraget til LO-medlemmer. Det koster statskassen 860 millioner kroner.

Om du bruker Erlend Wiborgs betegnelse politisk korrupsjon eller ei, er ikke så viktig.

Men det ser ikke pent ut.

PS! Hva mener du? Er det greit at fagbevegelsen støtter politiske partier, og etterpå krever et ord med i laget om hvem som skal sitte i regjeringen og krever skatteletter til egne medlemmer? Skriv et debattinnlegg!

Shoppingtips med annonselenker

Milrab-kupp:

**Opptil 60
prosent rabatt**

[Norsk politikk](#)

[Nett på sak](#)

[Stortingsvalg 2021](#)

[Fagforbundet](#)

[Mette Nord](#)

[Arbeiderpartiet](#)

[Partifinansiering](#)

Nettavisen vil gjerne ha flere friske meninger.

Sterke meninger? Trykk her

Til toppen

Tips oss

02060

02060@nettavisen.no

Ansvarlig redaktør

Gunnar Stavrum

Kontakt oss

Følg oss på Instagram

Følg oss på Facebook

Abonnement

Personvern-policy

Åpenhetsloven

Historien om landets²³ mektigste komité

HISTORISK: For første gang på åtte år møttes samarbeidskomiteen 20. september med en valgseier i ryggen og med de mulighetene regjeringsmakt gir LO og Arbeiderpartiet. I front Ap-leider Jonas Gahr Støre og LO-leider Peggy Hessen Følsvik.↔
Foto: Martin Guttormsen Slørdal

Samarbeidskomiteen mellom LO og Ap, har vært avgjørende for å sikre arbeidsfolks interesser i 94 år, mener forfatter Stein Aabø.

Tekst: Helge Rønning Birkelund

Annen hver mandag tar toppene i LO og Arbeiderpartiet heisen i Folkets Hus. Samarbeidskomiteen mellom LO og Ap har eksistert i 94 år. Nå har forfatter – og tidligere journalist – Stein Aabø (68) avsluttet arbeidet med boka om denne litt mytiske komiteen. Boka kom ut på forlaget Res Publica i oktober.

– Jeg skjønnte raskt at det var en formidabel jobb som lå foran meg. Og det har vært intenst arbeid. Jeg har hatt mange møter med Øivind T. Hansen (tidligere stedfortredende kommunikasjonssjef) og Stein Reegård (tidligere sjeføkonom) fra LO, og intervjuet gjenlevende ledere både i LO og Arbeiderpartiet. Lest hundrevis av sider med biografier og tunge historiebøker, og studert referatene: 94 år med protokoller fra 15 til 30–40 møter i året, med opp mot 7–8 saker på hvert møte. Men referatene er knappe. Utfyllende informasjon har jeg måttet hente fra andre kilder, sier Stein Aabø til FriFagbevegelse.

Temaet var ikke nytt for ham. Etter blant annet 20 år i Dagbladet – hvorav 15 år som kommentator på politikk og fagbevegelse – var han på ingen måte uten kunnskap om emnet.

– Jeg fant raskt ut at LO har en betydelig innflytelse langt utover litt traurige lønnskrav, sier han.

– Hva er Samarbeidskomiteen?

– Det er et samarbeidsorgan mellom et parti og en interesseorganisasjon. Men i dette tilfellet er de så å si siamesiske tvillinger. Det var på mange måter

fagbevegelsen som dannet Arbeiderpartiet i sin tid, selv om LO (Arbeidernes faglige landsorganisasjon) ble dannet etter Arbeiderpartiet, forteller Stein Aabø.

«Demokratisk problem»

Komiteen kritiseres fra begge sider i politikken. Fra høyresiden kalles den et demokratisk problem, fordi LO bidrar med millioner til Arbeiderpartiet og kan i tillegg sitte ved bordet når viktige beslutninger tas.

Til venstre for Arbeiderpartiet kritiseres komiteen for hemmelighetskremmeri og at «noen prater sammen» utenfor møtelokalene. Blant annet søkte journalist Torstein Tranøy i sin tid om innsyn i protokollene, men uten å få det

Forfatteren er ikke enig i kritikken.

– Jeg mener Samarbeidskomiteen er ekstra-demokratisk. Det er rett og slett snakk om å involvere store grupper som merker konsekvensen av partienes politikk, og disse er demokratisk organisert. De melder seg inn frivillig, betaler kontingent og sender utsendinger til kongressen. I komiteen bestemmer man hvordan saker skal følges opp, enten gjennom LOs eller Arbeiderpartiets organer, sier Stein Aabø.

ERFAREN: Forfatter Stein Aabø (68) arbeidet i 20 år i Dagbladet – hvorav 15 år som politisk kommentator.
Foto: Sissel M. Rasmussen

Noen kaller Samarbeidskomiteen en slags overregjering. Her skapes kompromisser, hvis man ikke blir enige.

Stein Aabø mener det er et veikryss der arbeidstakere gjennom sine representanter møter den politiske ledelsen.

– Det er vanskelig for utlendinger å forstå at lederen for Fellesforbundet møter statsministeren jevnlig når Arbeiderparti har regjeringsmakt, sier Stein Aabø.

Avgjørende for pensjonsreformen

Tidligere LO-leder Roar Flåthen har uttalt til FriFagbevegelse at LO aldri i verden hadde klart å kjempe fram så mye i politikken uten nettopp Samarbeidskomiteen og det fagligpolitiske samarbeidet mellom Ap og LO.

– Det tror jeg han har helt rett i, sier Aabø.

Så presiserer han:

– Men så sier sentrale Ap-topper som Jens Stoltenberg og Martin Kolberg at de aldri hadde fått gjennomført pensjonsreformen uten en slags godkjennelse og medvirkning gjennom Samarbeidskomiteen.

Arbeidsfolks interesser

Aabø mener Samarbeidskomiteen i alle år har sikret arbeidsfolks interesser.

- At pensjonsreformen ble så bra som den ble var en seier. Den kunne vært mye verre for arbeidsfolk.
- At AFP (avtalefestet pensjon) er forlenget og fornyet skyldes samarbeidet, både i komiteen og i det fagligpolitiske samarbeidet.
- Solidaritetsalternativet – at man fikk bukt med skyhøy arbeidsledighet på 90-tallet, skyldes samarbeidet mellom LO og Ap.
- Folketrygden ble til på 60-tallet, etter vedvarende press fra LO.
- Før folketrygden var det også trygdeordninger, som ledighetstrygd, som ikke hadde vært der uten dette samarbeidet.

Mye av historien til Samarbeidskomiteen har vært avhengig av ulike regjeringsdannelser. Regjeringsapparatets utredningskapasitet er betydelig.

Tenkeloft

Regjeringspartiet Arbeiderpartiet har i en årrekke hatt et helt utredningsapparat i ryggen. De åtte siste årene har Høyre dratt nytte av dette.

I etterkrigstiden styrte Arbeiderpartiet fram til 1965, med unntak av en kort måned med John Lyng som statsminister i 1963.

Etter valgnederlaget i 1965 meldte Arbeiderpartiets leder, Trygve Bratteli, straks overfor Samarbeidskomiteen behovet for et internt utredningskontor. Det ble etablert med Per Kleppe som leder. Det ble etter hvert kalt tenkeloftet, som var sentralt i Arbeiderpartiets og LOs programarbeid og politikkutvikling i årene som kom.

Fafo ble senere etablert av LO i 1982 og omdannet til en stiftelse i 1993. Siden har Tankesmien Agenda også kommet til med betydelig finansiering fra LO.

Da Samarbeidskomiteen ble vedtatt dannet på samlingskongressen mellom Det norske Arbeiderparti og Norges Socialdemokratiske Arbeiderparti i 1927, var et felles mål å arbeide for et sosialistisk samfunn på demokratisk vis. Mye er oppnådd – kanskje langt mer enn man trodde og håpet på under dannelsen.

helge@lomedialog.no

En lengre utgave av intervjuet kan du lese på FriFagbevegelse.no
15.10.2021

[Hjem](#) / [Bøker](#) / [Dokumentar og fakta](#) / [Historie og dokumentar](#) / [Debatt og samfunn](#)

Noen av oss har snakket sammen - historien om hvordan samarbeidet mellom Arbeiderpartiet og LO formet Norge

[Stein Aabø](#)

2021, Innbundet, Norsk Bokmål

☆☆☆☆☆

Innbundet Norsk Bokmål

399,- i butikk **363,-** ✓[Legg i handlekurv](#)[Kjøp med](#)

På nettlager - sendes innen 1-2 virkedager

✓ **Gratis frakt på ordre fra 299,-**✓ **Bytt i 200 butikker**[Klikk og hent](#)

På lager hos 19 butikker

Den myteomspunnede Samarbeidskomiteen er selve hjertet i forholdet mellom Arbeiderpartiet og LO. Siden 1927 har toppledelsen i begge organisasjoner nesten ukentlig sittet ansikt til ansikt og staket ut samfunnsutviklingen. Der utmeislet Martin Tranmæl, Einar Gerhardsen, Trygve Bratteli, Konrad Nordahl og Haakon Lie planer for gjenreisningen av Norge etter krigen. Der luftet Gro Harlem Brundtland og Yngve Hågensen interessen motsetninger mellom Ap og LO. Der diskuterte Jens Stoltenberg og Gerd-Liv Valla pensjonsreform og sykelønn.

Samarbeidskomiteen er inkarnasjonen av de berømte ordene «Noen av oss har snakket sammen». I komiteen ble makt utøvd, men også temmet. Den er ifølge Jens Stoltenberg «nøkkelen til alle viktige reformer som er gjennomført i moderne tid».

Nå foreligger for første gang historien om Samarbeidskomiteen i bokform. Med utgangspunkt i en mengde intervjuer, biografier, historiebøker og protokoller, skriver den erfarne journalisten og forfatteren Stein Aabø innsiktsfullt og levende om de fortrolige, men innflytelsesrike og tidvis konfliktfylte møtene i Folkets hus på Youngstorget.

Brudd i
kommuneoppgjøret
for LO og YS. Fare
for storstreik

Helsefagarbeider
Hege (48) er Frp-er
og LO-medlem: –
Sylvi er fysj og fy?

nn hos nisteren: Dette er nye statssekretær

Kommuneoppgjøret:
Dette er de skikkelig
uenige om

Wegard Harsvik blir statssekretær ved Statsministerens kontor (SMK)-.

Foto: Jan-Erik Østlie

Han skrev boken «Arven etter Erna», og er tidligere rådgiver i Fagforbundet. Nå skal Wegard Harsvik være med å stå til ansvar for arven etter Jonas Gahr Støre.

HELGE RØNNING BIRKELUND
helge@lomeia.no

Publisert 12.10.2021 kl 09.27 Oppdatert 12.10.2021 kl 09.31

Wegard Harsvik (54) blir statssekretærer ved Statsministerens kontor. Det får FriFagbevegelse opplyst fra kilder som er tett på prosessen rundt regjeringsdannelsen til Jonas Gahr Støre.

Harsvik er i dag leder for «Samfunnskontakt og strategi» i LO. Samtidig har han tidligere både vært statssekretær, politisk rådgiver og møtt som vararepresentant på Stortinget for Arbeiderpartiet.

Mye lest: Jaget etter ekstravakter tok knekken på helsearbeider Inger-Lill

Abonner på Fagbladets
NYHETSBREV

«Arven etter Erna»

Harsvik blir dermed en viktig person tett på landets statsminister, i en periode hvor det er mange viktige saker som står på spill for LO. Kampen mot sosial dumping, ny AFP-ordning, arbeidslivssaker, kampen for heltid og

Norgesmodellen er saker som står høyt²⁹
på dagsorden.

I vår ga Wegard Harsvik ut boka
«Arven etter Erna». Etter åtte år som
statsminister etterlater Erna Solberg
seg en kuttliste på 43 milliarder kroner,
samtidig som Høyres sponsorer har fått
millioner i skattelette, hevder han i
boka.

– Konklusjonen er at vi har fått et
samfunn med økende ulikhet og mer
privatisering. Kutt og reformer har
påvirket livet til eldre, uføre og
arbeidsledige. Og de rikeste har fått
skattelett, skriver han i boka.

Åtte år med regjeringen Solberg:

Disse kuttene har rammet arbeidere,
syke, uføre og aleneforeldre

Tradisjon

Harsvik har også uttalt til
FriFagbevegelse etter valget at det er
viktig å få en regjering som er opptatt
av å skape en industri som tar hensyn
både til klima og en rettferdig fordeling,
hvor Staten både skal være pådriver og
tilrettelegger.

Det er tradisjon for at en person fra LO
sitter tett på makten når

Arbeiderpartiet har statsministeren.

Under Jens Stoltenbergs åtte år som statsminister var Svein Fjellheim statssekretær i sju år, før Mette Nord hadde samme funksjon det siste året.

Fjellheim kom fra stillingen som LOs distriktssekretær i Rogaland. Hans oppgave hos Stoltenberg på Statsministerens kontor (SMK) var blant annet å holde kontakten med partene i arbeidslivet. Mette Nord har senere blitt forbundsleder i LOs desidert største forbund, Fagforbundet.

HER KAN DU LESE MER OM:

JONAS GAHR STØRE REGJERINGEN

NYHETER

Nyhetsbrev

Sosiale medier

VÅRE FELT

Lønnsoppgjøret

Rettigheter på jobben

Tariffleksikon

Foreign Workers

OM OSS

Om FriFagbevegelse

Annonsering

Kontakt oss

Dette er LOs folk i regjeringsapparatet – Samra måtte gå

De fleste i regjeringsapparatet med røtter i LO, har beholdt jobben etter omrokeringene.

Samra Akhtar (i midten) måtte forlate stillingen som statssekretær i Arbeids- og inkluderingsdepartementet i samme øyeblikk som Tonje Brenna (t.v.) tok over som statsråd etter Marte Mjøs Persen.

Foto: Jonas Fagereng Jacobsen

Helge Rønning Birkelund og Vanja Krøvel

helge@lomediamedia.no

Publisert 18.10.2023 14:58

Oppdatert 18.10.2023 15:00

Sju departement fikk mandag nye statsråder. Statssekretærene er i hovedsak de samme som før. Med ett unntak:

Samra Akhtar fikk ikke fortsette som statssekretær i Arbeids- og inkluderingsdepartementet og står nå uten jobb.

Hun var den eneste, foruten statsrådene, som måtte forlate regjeringsapparatet.

– Det er mange hensyn som må tas når en regjeringsskifte skal legges, og denne gangen var det ikke plass til meg videre, sier Akhtar til FriFagbevegelse.

Det er vanlig at statsråder velger sine egne statssekretærer, påpeker Akhtar.

Hun ble utnevnt som statssekretær for bare sju måneder siden og måtte da si opp jobben sin i LO-forbundet Handel og Kontor.

Hva hun gjør videre vet hun foreløpig ikke.

– Akkurat nå vet jeg ikke helt, jeg må bruke noen dager på å tenke meg om.

Støre-regjeringen: Brenna står fast på arbeidslinja – også som landets nye arbeidsminister

Ønsket av LO

Kanskje var det utnevnelsen av ny arbeids- og inkluderingsminister som var det aller viktigste for LO. Tonje Brenna var sterkt ønsket av LO i denne stillingen.

På pressekonferansen til Jonas Gahr Støre etter omrokingen i regjeringen, sa han følgende om forholdet mellom LO og regjeringen han leder:

– LO og Arbeiderpartiet har mange felles syn på hvordan vi skal utvikle samfunn og arbeidsliv. Nå har vi gjort en del endringer i dag, slik at vi kan komme i gang med nye departementer. Veldig mange av de statssekretærene som jobbet for tidligere statsråder, fortsetter. Og så blir det muligheter til å vurdere justeringer og supplementer. Laget er oppe og går, og det er jeg glad for.

Støre-regjeringen: Karianne Tung (Ap) tar over ansvaret for 174.000 statsansatte

Dette er LOs folk i regjeringsapparatet etter omrokingene:

- Olje- og energiminister – snart «bare» energiminister **Terje Aasland** – har bakgrunn fra LO i Grenland.

Han har sin bakgrunn som energimontør og distriktssekretær i LO i Telemark. Han ble valgt inn på Stortinget allerede i 2005, og står oppført i Wikipedia som fagforeningsperson og politiker.

- **Wegard Harsvik** er statssekretær på Statsministerens kontor.

Han var tidligere leder for strategi og samfunnskontakt i LO før han ble hentet av Støre.

- **Gunn Karin Gjøl** er statssekretær i det nye digitaliserings- og forvaltningsdepartementet, hvor hun ble hentet fra stillingen som leder av samfunnspolitisk avdeling i Fagforbundet.

• **Kjetil Vevle** er statssekretær i Arbeids- og inkluderingsdepartementet, med bakgrunn som informasjonsmedarbeider i Fagforbundet.

• **Ellen Bakken** er ny statssekretær i Arbeids- og inkluderingsdepartementet.

Hun var spesialrådgiver i LO før hun ble sjeføkonom i Offshore Norge. Nå kommer hun fra stillingen som avdelingsdirektør i Olje- og energidepartementet.

• **Erlend Hanstveit** er statssekretær i kultur- og likestillingsdepartementet.

Han kom dit fra vervet som forbundsleder i LO-forbundet NISO.

Denne artikkelen er **over ett år gammel**.

Flere saker

– Jeg er direkte redd for
hva som skjer hvis
Merethe kommer tilbake

LO kan tape 60 millioner:
Forbund vil kutte
kontingent

– Vi tror det er en veldig god investering for samfunnet

Arbeiderpartiet lover å øke fagforeningsfradraget. Men først må de vinne valget til høsten.

GOD STEMNING: – Dette er et tydelig løfte inn i neste stortingsperiode, sier arbeidsminister Tonje Brenna.

FOTO: HÅKON BENJAMINSEN / NRK

[Håkon Benjamin](#)

Journalist

[Snorre Tønset](#)

Journalist

Publisert 1. mai kl. 07:00 Oppdatert 2. mai kl. 11:53

Fagforeningsfradraget blir 10.000 kroner hvis Arbeiderpartiet får fortsette i regjering.

Det lover statsminister Jonas Gahr Støre (Ap).

Medlemmer av fagforeninger i Norge kan dermed få et skattelette på opp til 2200 kroner hvis forslaget fra Ap gjennomføres.

– Det kommer til å kjennes i folks økonomi, for de blir sittende igjen med mer, sier statsminister Jonas Gahr Støre (Ap).

– Og så er det en investering i at folk organiserer seg, fortsetter han.

Slik fungerer det

Hva er skattemeldingen? ↓

Hva er fagforeningsfradraget? ↓

Hva er begrunnelsen for fagforeningsfradraget? ↓

Hva må jeg gjøre for å få fagforeningsfradraget? ↓

Hvor mye kan jeg trekke fra? ↓

Og hvor mye lavere skatt kan jeg få? ↓

Konfliktdempende

– Det at folk er medlemmer i ei fagforening er enormt viktig, sier arbeids- og inkluderingsminister Tonje Brenna til NRK.

Det gir trygghet for arbeidstakere og er konfliktdempende, mener hun.

Like fullt er det sentralt at bedriftene også er organisert i sine organisasjoner, fortsetter Brenna.

– Dette er et tydelig løfte inn i neste stortingsperiode.

Fradragnet har økt de siste årene. Nå skal de økes mer, hvis Ap får det som de vil.

FOTO: HÅKON BENJAMINSEN / NRK

Har økt før

Arbeiderpartiet har tidligere økt fradragnet flere ganger. Da partiet kom i regjering i 2021 økte fradragnet fra 3850 til 5800 kroner.

For 2025 er fradragnet 8250 kroner.

Nå vil partiet altså øke fradragnet ytterligere.

- *Det er ikke alle som er med i en fagforening. Noen vil kanskje si at det er andre ting dere heller skulle brukt pengene på?*
- Vi tror det er en veldig god investering for samfunnet, sier Støre.
- Det er jo en slags forsikring for arbeidslivet, legger Tonje Brenna til.
- Det at du vet at det er noen som passer på deg den dagen du trenger det.

Både Høyre og Frp vil kutte i fradragnet, hevder statsministeren.

– Det er et klart valg mellom hva vi skal satse på som fellesskap, og hva vi skal kutte ned på.

Høyre uenig

Henrik Asheim er nestleder i Høyre.

Han sier at partiet heller vil redusere inntektsskatten for alle enn å øke fagforeningsfradraget.

– Jeg tror at for folk som ser på månedsbudsjettet sitt hver måned, så er det vel så viktig å få lavere inntektsskatt enn å få fradrag bare for de som tilfeldigvis er medlemmer av en fagforening, sier Asheim.

Nestleder i Høyre Henrik Asheim vil heller prioritere lavere inntektsskatt enn høyere fradrag for fagorganiserte.

FOTO: AURORA YTREBERG MELØE / NRK

– Men dette fradraget oppmuntrer jo folk til å organisere seg, og er ikke det bra?

– Jo, det er veldig bra at folk organiserer seg, men det vi har sett er at selv om de har økt fagforeningsfradraget, så har ikke flere organisert seg, sier Asheim.

– Hvorfor tror du Arbeiderpartiet kommer med dette nå da?

– Dette tror jeg de gjør nettopp fordi det er et krav fra fagbevegelsen, og ikke minst særlig LO, som betaler for veldig mye av valgkampen til Arbeiderpartiet, sier Høyre-nestlederen.

Han lover at fagforeningsfradraget skal beholdes, også med en borgerlig regjering.

Vil heller ha skattekutt

Frp er heller ikke særlig fornøyd med Ap-forslaget.

– For oss synes dette å være et forsøk på å lokke til seg stemmer ved å bruke skattebetalernes penger.

Det sier Hans Andreas Limi. Han er finanspolitisk talsperson og 1. nestleder i Frp.

Han peker på at medlemsskap i en fagforening er opp til hver enkelt og at mange ikke er organiserte.

– Derfor mener vi det er mye bedre å la alle beholde en større del av sin inntekt ved å redusere inntektsskatten i tillegg til å redusere avgiftene, sier Limi.

Publisert 1. mai kl. 07:00 Oppdatert 2. mai kl. 11:53

11:21:54 [Siste meldinger](#)

11:15 Barth Eide: – Akkurat den type eskalering vi håpet å unngå

10:49 Pakistan: Militæret har fått grønt lys til å gjengjelde angrep

10:46 Amedia gir ungdom gratis tilgang til alle aviser

10:27 Finsk luftforsvar: Jagerfly har styrtet

10:22 UD vurderer nye reiseråd for India og Pakistan fortløpende

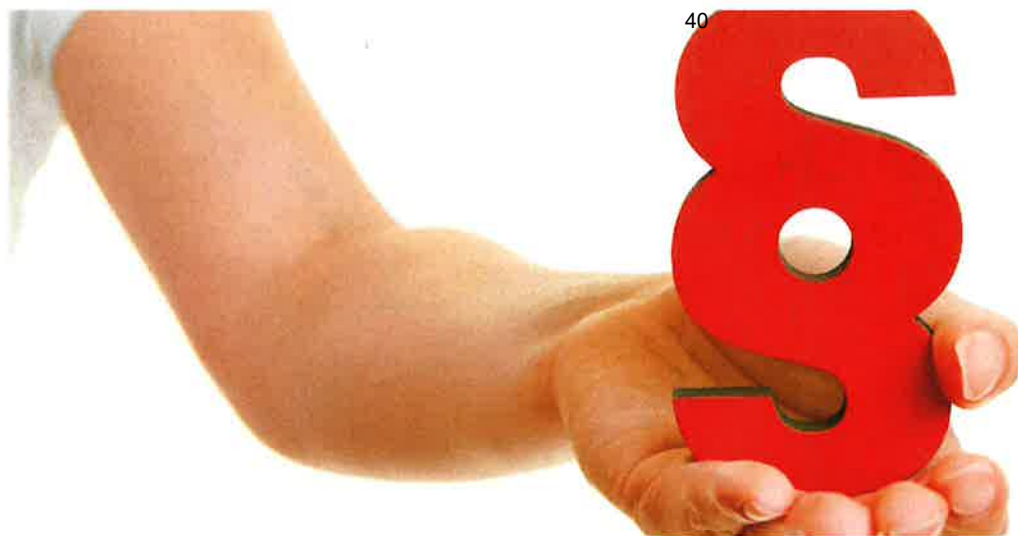
10:16 Lotterinemnda opprettholder milliongebyr til Norsk Tipping

10:04 Spesialenheten etterforsker ikke trafikkulykke etter politijakt i Lindesnes

09:58 Air France stanser flygninger over Pakistan

09:38 Bekreftet: Modi dropper norgesbesøk

09:23 Støre om Kashmir-konflikten: – Veldig urovekkende

AdobeStock_291931665

Oslo tingrett verner om arbeidstakeres rett til å stå i stilling

En sentral rettighet for arbeidstakere som går til søksmål og bestrider en oppsigelses gyldighet, er retten til å stå i stilling under den rettslige prosessen. Dette sikrer arbeidstakerne lønn mens tvisten pågår, og ikke minst beholder arbeidstakerne tilknytningen til arbeidsplassen og sikrer at arbeidstakerne faktisk får beholde jobben hvis de vinner rettssaken.

20.11.2020 Sist oppdatert 20.11.2020 [LO-advokatene \(/hva-vi-mener/lo-advokatene/\)](#)

Følg [LO-advokatenes gruppe på Facebook \(https://www.facebook.com/groups/350363845618967\)](https://www.facebook.com/groups/350363845618967). Be om å få bli medlem, og få informasjon om nye innlegg direkte i din egen FB-feed.

Oppsigelse av 12 arbeidstakere

LO-advokatene representerer 12 arbeidstakere som har fått oppsigelse fra et større selskap som er i en nedbemanningsprosess. LO-advokatene har på vegne av arbeidstakerne tatt ut stevning for Oslo tingrett og krevd at oppsigelsene kjennes ugyldige. Det er ikke bestridt at det er grunnlag for nedbemanning, men LO-advokatene har anført at saksbehandlingen knyttet til utvelgelsen av hvem i selskapet som skal få oppsigelse har vært uforsvarlig, at ansiennitetsprinsippet er fraveket på en tariffstridig måte og at det er brukt en for snever utvalgsrets.

Arbeidsgiver krevde at arbeidstakerne skulle fratre

Arbeidsgiver ba retten beslutte at arbeidstakerne skulle fratre stillingene straks, dvs før det ble avsagt dom. Arbeidsgiver ba om at retten bestemte dette så raskt som mulig, og etter skriftlig saksbehandling.

Arbeidsgiver mente at det var urimelig at arbeidstakerne skulle ha rett til å stå i stillingen under rettsbehandlingen. Dette ble begrunnet i at selskapet hadde hatt et betydelig omsetningsfall og at selskapet måtte permittere andre ansatte dersom saksøkerne fikk stå i stillingene under rettsprosessen. Arbeidsgiver viste også til at dersom arbeidstakerne skulle vinne frem med rettssaken, ville de ha krav på erstatning.

LO-advokatene viste til at den klare hovedregelen er at arbeidstakerne har rett til å stå i stilling under en rettsprosess og det kreves sterke grunner på arbeidsgivers hånd for å fravike dette utgangspunktet. Fratreden under rettsprosessen vil ramme arbeidstakerne hardt, både økonomisk og velferdsmessig. LO-advokatene viste også til at det mest sannsynlige utfallet av rettssaken ville bli at oppsigelsene blir kjent ugyldige.

Når det gjaldt selskapets anførsel om at dersom saksøkerne ikke fratrådte måtte selskapet permittere andre arbeidstakere, viste LO-advokatene til at *det* neppe var riktig slik denne konkrete saken lå an i og med at det faktisk var behov for arbeidskraft. Uansett er permittering i sin natur midlertidig, og det må være saklig grunnlag for permittering på ethvert tidspunkt. Det betyr at dersom virksomheten tar seg opp igjen, skal de permitterte tilbake på arbeid. Dersom retten bestemmer at arbeidstakerne skal fratre under rettssaken, vil ikke de ha en tilsvarende rett til å komme tilbake under rettsprosessen.

Oslo tingrett forkastet arbeidsgivers krav

Oslo tingrett var enig med arbeidstakerne. Retten legger til grunn at det «er strenge krav til urimelighet dersom man skal pålegge arbeidstakerne fratreden under saken». Retten viste videre til at det er stor usikkerhet til resultatet av rettssaken på tidspunkt før det er avholdt hovedforhandling med nærmere bevisføring.

Tingretten drøftet de ulike hensynene i saken, og oppsummerte vurderingen slik:

«Retten mener at hensynet til virksomhetens interesse i at saksøkerne fratrer og hensynet til øvrige arbeidstakere i bedriften som risikerer permittering dersom saksøkerne står i stilling, ikke oppveier usikkerhetsmomentene på dette stadiet i saken og hensynet til saksøkernes stillingsvern. Samlet sett er retten kommet til at det ikke er urimelig at arbeidsforholdene opprettholdes under sakens behandling».

Arbeidsgiver har opplyst at kjennelsen ikke vil bli anket.

Arbeidslivets spilleregler gjelder også under en pandemi

Vi har tidligere omtalt kjennelse hvor staten krevde at arbeidstaker skulle fratre fordi hovedforhandlingen ble utsatt grunnet smitteverntiltak i mars 2020. Også her ble arbeidsgivers krav forkastet. Vi mener at disse to kjennelsene er gode eksempler på at arbeidslivets spilleregler også gjelder under en pandemi.

LANGSETH

Advokatfirma DA

Se annonsen
her

Jakob Wahl har ledet Arbeidsretten siden 2010. I går satte han rett i nok en sak mellom LO og NHO. Fra venstre de partsoppnevnte lekdommerne Axel Thuve og Unni Rasmussen, nestleder Tron Løkken Sundet, Wahl, pensjonert høyesterettsdommer Karin Bruzelius og de partsoppnevnte lekdommerne Niels Selmer Schweigaard og Per Østvold. (Foto: Kjetil Kolsrud)

Tar aldri dissens til arbeidstakernes ugunst

En gjennomgang av dissensene i Arbeidsretten viser at lederen og nestlederen av domstolen har helt forskjellig mønster i sine vota.

Kjetil Kolsrud

21. august 2018 kl. 06:00

I går barket NHO og LO sammen i Arbeidsretten igjen, som ledd i den pågående kampen om ansiennitetsprinsippet. Den underliggende saken, den såkalte Skanska-saken, er for lengst sluppet inn til Høyesterett. Men LO ønsker heller at Arbeidsretten skal avgjøre det omstridte tariffspørsmålet, og har derfor reist eget søksmål for Arbeidsretten.

Dette grepet har fått Høyesterett til å stanse saken, i påvente av hva som skjer i Arbeidsretten.

Vil flytte saken

Om det hele tatt *vil* skje noe i Arbeidsretten, er imidlertid ikke klart. NHO vil nemlig slett ikke flytte saken bort fra de ordinære domstolene, og har på et prosessuelt grunnlag lagt ned påstand om at Arbeidsretten må avvise den. Det er dette avvisningsspørsmålet som det denne uken skal forhandles om.

Advokat Kurt Weltzien og forhandlingsdirektør Rolf Negård representerte NHO i retten mandag. (Foto: Kjetil Kolsrud)

Arbeidsretten er sammensatt av tre nøytrale fagdommere, samt to lekdommere oppnevnt fra hver av de to partene i arbeidslivet. I anledning hovedsammenslutningenes engasjement for hvilken domstol som skal avgjøre Skanska-saken, har Rett24 gjennomgått alle avgjørelser avsagt av de to mest erfarne fagdommerne ved Arbeidsretten, leder Jakob Wahl og nestleder Tron Løkken Sundet.

Dissenser

I de aller fleste tilfeller, det vil si i drøyt 90 prosent av sakene, er fagdommerne samstemte. Men om man trekker ut de sakene der det er uenighet mellom fagdommerne, viser tallene at Jakob Wahl i femten av femten tilfeller har stemt i arbeidstakernes favør. I sju av sakene har han tatt dissens alene, i de siste åtte har han stemt sammen med den tredje fagdommeren. Wahl har aldri tatt dissens i arbeidsgiverens favør.

Advokat Edvard Bakke representerte LO i retten mandag. (Foto: Kjetil Kolsrud)

For nestleder Tron Løkken Sundet er bildet annerledes. Han har vært involvert i ni saker der det har vært uenighet mellom fagdommerne, og i åtte av disse har han

stemt i arbeidsgiverens favør. I tre av sakene har han dissentert alene, i de siste fem har han stemt sammen med den tredje fagdommeren. Løkken Sundet har altså stemt i arbeidstakernes favør ved én anledning der det har vært uenighet mellom fagdommerne. Dette var forøvrig i den mye omtalte **legestriden** i fjor. Løkken Sundet stemte der sammen med Wahl, mens pensjonert høyesterettsdommer Steinar Tjomsland dissenterte.

To fagdommere nok

Jakob Wahl kom fra stilling som lagdommer i Borgarting da han tiltrådte Arbeidsretten i 2010. Før det var han i mange år advokat i LO. Løkken Sundet kom fra stilling som utreder i Høyesterett da han ble ansatt. Før det var han advokatfullmektig i Wiersholm.

Statistikken viser at tre av Wahls femten dissenser er oppstått som følge av at Løkken Sundet som eneste fagdommer har stemt i arbeidsgivers favør. Tilsvarende har fem av Løkkken Sundets ni dissenser oppstått som følge av at Wahl alene har stemt i arbeidstakers favør.

De partsoppnevnte lekdommerne stemmer ved dissenser i favør av den parten som har oppnevnt dem, og utligner slik sett hverandre. Det eneste unntaket Rett24 har funnet fra dette, er **AR-2013-17**, der en av partsdommerne «skiftet side». Dermed vant YS fem-to i stedet for fire-tre. Den som får to av de tre fagdommerne med seg, vil dermed normalt vinne saker med fagdommerdissens.

Krangler om habilitet

Ingen har noen gang anført at noen av fagdommernes yrkesbakgrunn innebærer noen rettslig problemstilling. Habilitetsspørsmål er derimot blitt reist på andre grunnlag.

Like før sommeren forsøkte arbeidsgiverorganisasjonen Spekter å få Jakob Wahl kjent inhabil **i en nedbemanningssak**. Bakgrunnen var en uttalelse Wahl hadde kommet med under det saksforberedende møtet, en uttalelse som gjorde at Spekter mente det ikke var «noen reell mulighet for at dommer Wahl vil kunne ha et tilstrekkelig åpent sinn til realitetsbehandling» av saken. Arbeidstakersiden, ved

Norsk Journalistlag, var uenig, og argumenterte mot inhabilitet. Spekters anførsel **førte ikke frem**.

Deretter kontret NJ, og krevde at en av de partsoppnevnte dommerne i samme sak skulle vike sete, ettersom han for 23 år siden hadde vært forhandlingsleder for Spekter da deres hovedavtale ble fremforhandlet. Denne anførselen **førte frem**, slik at dommeren ble kjent inhabil.

For to år siden var det LO **som forsøkte** å få Løkken Sundet kjent inhabil.

Bakgrunnen dengang var at Løkken Sundet og NHO-advokat Kurt Weltzien omgås privat. Anførselen førte ikke frem. Det er forøvrig samme Weltzien som nå fører Skanska-saken for NHO.

– Viktig spørsmål

Både Jakob Wahl og Tron Løkken Sundet har avslått å kommentere denne saken. Wiersholm-partner og dr. juris Jan Fougner, som forøvrig representerte arbeidstakersiden den **aller første gangen** Wahl dissenterte, mener statistikken er interessant.

– Dette reiser et viktig spørsmål det er fint å få belyst. Dommernes uavhengighet og holdninger er noe som er tatt opp overfor Høyesterett, men ikke overfor Arbeidsretten. Juss har i seg mange interesseavveininger hvor rettskildene ikke gir noe tydelig svar, og hvor holdninger spiller en rolle, sier Fougner, som understreker at han ikke selv har gjort noen analyse som gir ham grunnlag for å mene noe om betydningen av akkurat denne dissens-statistikken.

Professor Hans Petter Graver fremhever at forskning tidligere har vist at yrkesbakgrunn påvirker dommere.

– Det kan her se ut som om dommernes bakgrunn kan ha betydning for stemmegivningen deres i visse saker. Men hva slags saker det er snakk om, er ikke mulig å si uten å gå inn i sakene hvor de dissenterer, og saker hvor de ikke dissenterer. Det er heller ikke mulig å si om dissensene er påfallende uten å vurdere substansen i sakene. Det kan jo være at det er den dissenterende dommeren som har «rett». Men rent overordnet så er jo det forhold at dommere påvirkes av de

erfaringer som de har fra tidligere arbeidsssteder, i tråd med generell dissensforskning. Derfor er det også viktig at domstolene sammensettes av dommere med en differensiert bakgrunn. Alternativet er å ha en egen dommerkarriere, slik de har i noen land, sier Graver.

– Oppsiktsvekkende

Elin Ørjasæter er førstelektor ved Høyskolen Kristiania, der hun underviser i personalledelse. Hun er også redaktør i [Arbeidsnytt](#), og reagerer med engasjement:

Elin Ørjasæter (Foto: Scanpix)

– Dette er oppsiktsvekkende tall. Arbeidsrettens dommer kan jo heller ikke ankes, så man får aldri noen second opinion. Arbeidsretten håndterer store spørsmål med konsekvenser for hele norsk arbeidsliv, og da er det trist om partene går med en berettiget frykt for at rettens medlemmer kan ha bestemt seg på forhånd.

Arbeidsretten er en utrolig viktig faktor i vårt system, hele arbeidslivet bygger på tariffavtaler, og det er utrolig viktig at tilliten til dette systemet bevares. Og noe av det interessante her, er at dette har det vært snakket om i årevis, uten at noen har tatt det opp. De tør jo ikke. Det er et alvorlig samfunnsproblem når de som ser problemet, er i en posisjon hvor de ikke tør å ta det opp, sier Ørjasæter.

Taust fra NHO

NHO opplyser til Rett24 at de ikke har noen kommentar til tallene. Spekter-direktør Anne-Kari Bratten svarer at det «av åpenbare grunner er vanskelig for oss, som en av partene i arbeidslivet, å uttale oss i denne saken». Virkes juridiske direktør, Elin Spjelkavik, skriver til Rett24 at hun mener temaet «er høyaktuelt» og «nok en av årsakene til at partene (i Skanska-saken, red.anm.) strides allerede med hensyn til hvilken arena kampen skal utspilles på».

LO: – Bra med fokus

Leder av juridisk avdeling i LO, Atle Sønsteli Johansen, mener det er positivt med fokus på dommer fra Arbeidsretten.

– Arbeidsretten er en meget viktig institusjon. En åpen diskusjon om rettsspørsmål er etter mitt syn av det gode, og dissenser er ingen svakhet ved rettssystemet. Det er alminnelig antatt at dommeres verdisyn i noen tilfeller kan ha betydning for vurdering av rettsspørsmål, men all forskning viser at det er store metodiske utfordringer med slike analyser, sier Sønsteli Johansen.

Sønsteli Johansen har bedt om å få utdype sitt svar i en kronikk, som Rett24 i dag [publiserer her](#).

LANGSETH

Advokatfirma DA

Se annonsen
her

BAHR-partner Tarjei Torkildsen representerte arbeidsgiverforeningen Spekter og NRK i arbeidsretten mandag. (Foto: Kjetil Kolsrud)

NRK mener Arbeidsrettens leder er inhabil i nedbemanningssak

Under et saksforberedende møte kom leder for Arbeidsretten, Jacob Wahl, med en uttalelse som har fått NRK til fremme påstand om inhabilitet.

Kjetil Kolsrud

8. mai 2018 kl. 06:12

Oppdatert: 8. mai 2018 kl. 11:42

– Arbeidsgiverforeningen Spekter og NRK opplever ikke at det er noen reell mulighet for at dommer Wahl vil kunne ha et tilstrekkelig åpent sinn til realitetsbehandling av denne saken, sa NRKs prosessfullmektig Tarjei Thorkildsen under rettsmøtet i Arbeidsretten mandag.

Bakgrunnen for habilitetsinnsigelsen er en diskusjon Thorkildsen og Jakob Wahl hadde om ansiennitetsprinsippet under et saksforberedende møte i april.

«Jeg hører hva du sier»

– I denne meningsutvekslingen vedrørende sakens materielle spørsmål, kunne dommer Wahl forholdt seg helt passiv, eller nøyd seg med å påpeke at dette ikke er et møte for å diskutere eller ta stilling til sakens materielle spørsmål. Dommer Wahl valgte imidlertid å henvende seg til undertegnede med henvisning til resultatet i Nokas, hvorpå han flere ganger sa: **«jeg hører hva du sier, men...»**, sa Thorkildsen i retten.

I den omstridte meningsutvekslingen mente Norsk Journalistlag (NJ) det var unødvendig å kjøre full prejudisiell prøving av oppsigelsesgrunnlaget også etter arbeidsmiljølovens regler, ettersom adgangen til å avsi dom for ugyldighet på rent tariffmessig grunnlag etter deres syn allerede er avklart i den såkalte Nokas-dommen fra arbeidsretten i 2016.

Dette er en dom som var et digert nederlag for arbeidsgiversiden.

– Dommer Wahls uttalelser oppfattes slik at han allerede har konkludert med at det ikke er grunnlag for å komme til noe annet resultat enn i Nokas, sa Thorkildsen til Arbeidsretten.

Tidligere LO-advokat

Jakob Wahl har ledet arbeidsretten i ni år, og kom da fra stilling som lagdommer i Borgarting. Før det var han i mange år advokat for LO. Tross LO-bakgrunnen er han oppnevnt som nøytral fagdommer i Arbeidsretten, som normalt settes med tre nøytrale jurister og fire partsoppnevnte meddommere.

Det var også Jakob Wahl som ledet retten da den omstridte Nokas-dommen ble avsagt i 2016, en dom som sementerte en tolkning av ansiennitetsprinsippet som arbeidsgiverne har kjempet sterkt mot – og som LOs advokater i alle år har kjempet tilsvarende hardt for å få gjennomslag for. Ikke minst gjennom Wahl selv, som i kraft av å være nestleder ved LOs juridiske avdeling selv fremmet ansiennitetsprinsippet ved nedbemanning, som her: [Aftenposten 2002: «LO varsler rettssaker»](#)

– Uspesifisert føleri

NJs prosessfullmektig Knut Skaslien avviste i rettsmøtet mandag fullstendig at Wahl har sagt noe som gjør ham inhabil.

– Om man anser dette for å medføre inhabilitet, da anvender man en terskel som er så lav at parter kan skyte ut dommere etter uspesifisert føleri, sa Skaslien under sitt innlegg. Han stilte også spørsmål ved om det egentlig ble sagt noe «men» etter den aktuelle setningen. Heller ikke noe «prikk-prikk-prikk» kunne Skaslien huske:

Knut Skaslien, NJ

– «Jeg hører hva du sier» er et utsagn helt uten normativt innhold. Det er definitivt ikke et standpunkt. I en profesjonell dialog vil det naturlige meningsinnholdet være en meddelelse om at «jeg har oppfattet ditt budskap men tar ikke stilling til det her og nå». Det er det motsatte av hva saksøker hevder. Det er altså denne uttalelsen som oppfattes dithen at Wahl allerede har konkludert, og det kan ikke denne side se noe grunnlag for. Det angivelig problematiske ligger i det som er beskrevet som «*prikk-prikk-prikk*». Det er der det angivelige problemet ligger, men hva er *det*? Det er vi over i det spekulative føleri, sa Skaslien.

En av flere saker

Den aktuelle tvisten gjelder en nedbemanning i NRK Østlandssendingen, der Norsk Journalistlag blant annet mener NRK ikke har lagt tilstrekkelig vekt på ansiennitet ved utvelgelsen. Saken er en av flere saker der dette spørsmålet settes på spissen denne våren. Fra før er en ansiennitetsdiskusjon i den såkalte **Skanska-saken** sluppet inn til behandling i Høyesterett.

Kjernen er diskusjonen om hvorvidt ansienniteten er en hovedregel ved nedbemanning, eller om det bare er ett av flere saklige hensyn man kan legge vekt på.

Kort sagt ønsker arbeidsgiverne å stå betydelig friere til å fravike ansiennitet ved nedbemanning enn hva LO (og Arbeidsretten) mener Hovedavtalen gir rom for.

[Les om vårens store ansiennitets-slag her](#)

Hva er siste instans...?

At Skanska-saken skal i Høyesterett, og ikke i Arbeidsretten som tross alt er spesialdomstol for dette, skyldes at partene langt på vei står fritt til å velge hvilket domstols-spor de ønsker å benytte.

– Det er ikke alltid like lett å få de ordinære domstoler til å forstå at de er bundet av Arbeidsrettens praksis, sa LOs advokat i saken Edvard Bakke til Rett24 i februar.

Men heller ikke dette er alle enige om. Blant dem er advokat Nicolay Skarning, som er prosessfullmektig for arbeidsgiver i en av de andre ansiennitetssakene som går

denne våren. Til Rett24 har han tidligere uttalt at Arbeidsrettens rettsoppfatning etter hans syn må vike for Høyesteretts, om disse kommer i konflikt om ansiennitetsprinsippet:

– Høyesterett dømmer etter Grunnloven i siste instans, og loven står over Hovedavtalen, sa Skarning.

Arbeidsrettens konklusjon i habilitetsspørsmålet er ventet onsdag, mens hovedforhandling i NRK-tvisten er berammet til midten av juni.

Dette er Arbeidsretten

- › Arbeidsretten er en særdomstol for tvister knyttet til tariffavtaler.
- › Arbeidsretten reguleres av arbeidstvistloven.
- › Retten er i den enkelte sak sammensatt

CLP

Har du et ønske om å jobbe med rettslige problemstillinger innen **arbeidsrett**?

Se annonsen
her

Stilling ledig